

Žaloba podaná dne 9. listopadu 2016 – Irsko v. Komise**(Věc T-778/16)**

(2017/C 038/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Irsko (zástupci: E. Creedon, K. Duggan a A. Joyce, zmocněnci, P. Baker, QC, S. Kingston, C. Donnelly, B. Doherty a A. Goodman, barristers, P. Gallagher, D. McDonald a M. Collins, SC)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2016) 5605 ze dne 30. srpna 2016, určené Irsku, o státní podpoře SA.38373 (2014/C) poskytnuté Irskem společnosti Apple;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených Irskem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod, vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, jehož se Komise dopustila tím, že nesprávně pochopila irské právo a relevantní skutkové okolnosti
 - Komise v napadeném rozhodnutí nesprávně uvádí, že Irsko se dvěma posudky, které v letech 1991 a 2007 vystavil irský finanční úřad (Revenue Commissioners), „zřeklo“ příjmu z daní, které by jinak mohlo inkasovat od irských poboček společností Apple Sales International (ASI) a Apple Operations Europe (AOE). V posudcích nedošlo k žádnému odklonu od irského práva. Obecná daňověprávní úprava, které podléhají irské pobočky společností-nerezidentů, je obsažena v článku 25 Taxes Consolidation Act 1997 (zákona o daňové konsolidaci z roku 1997). Vydané posudky jsou pouhým uplatněním citovaného článku 25, podle kterého v souladu se zásadou teritoriality podléhají zdanění jen zisky přičitatelné dané pobočce, a nikoli jiné než irské zisky společnosti. Rozhodnutí také nesprávně kvalifikuje činnosti a úkoly irských poboček ASI a AOE. Tyto pobočky plní rutinní funkce, zatímco všechna důležitá rozhodnutí přijímaná v rámci společností ASI a AOE se přijímala ve Spojených státech, takže zisky vázané na tato rozhodnutí nemohly být oprávněně přičitatelné irským pobočkám společností ASI a AOE. Přičtení licencí k duševnímu vlastnictví společnosti Apple irským pobočkám společností AOE a ASI ze strany Komise je neslučitelné s irským právem a není v souladu ani se zásadami, které Komise dle svého tvrzení uplatňuje, stejně jako její prohlášení, že nezohlední aktivity společnosti Apple Inc.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, jehož se Komise dopustila při posuzování státní podpory
 - Tvrzení Komise, že společností ASI a AOE bylo přiznáno „zvýhodnění“, je nesprávné. Vydané posudky se neodchýlily od „obecného“ zdaňování, neboť ASI ani AOE neodvedly daň v nižší částce, než která byla dlužná podle článku 25. Komise taktéž nesprávně tvrdí, že posudky byly selektivní. V referenčním systému přehlídí Komise bezdůvodně rozdíl mezi společnostmi-rezidenty a společnostmi-nerezidenty. Komise se pokouší přepracovat irskou právní úpravu korporátní daně v tom smyslu, že finanční úřad měl v souvislosti se svými posudky uplatnit zásadu obvyklých tržních podmínek tak, jak ji chápe Komise. Tato zásada není přitom součástí unijního práva ani relevantního irského práva použitelného na přičítání zisku určité pobočce a požadavek Komise se neslučuje se suverenitou členských států v oblasti přímých daní.
3. Třetí žalobní důvod, vycházející z tvrzení, že uplatňování zásady obvyklých tržních podmínek ze strany Komise je nedůsledné a zjevně nesprávné
 - I kdyby zásada obvyklých tržních podmínek byla z právního hlediska relevantní (což Irsko odmítá), Komise ji neuplatňovala důsledně, respektive neposoudila celkovou situaci ve skupině Apple.

4. Čtvrtý žalobní důvod, vycházející z nesprávnosti odůvodnění, které Komise uvedla podpůrně
 - Komise neprávem odmítla znalecký posudek předložený Irskem, který dokládá, že i kdyby se měla uplatnit zásada obvyklých tržních podmínek (což Irsko odmítá), bylo daňové zacházení se společnostmi ASI a AOE v souladu s touto zásadou.
5. Pátý žalobní důvod, vycházející z nesprávnosti odůvodnění, které Komise uvedla alternativně
 - Komise nesprávně tvrdí, že zásada obvyklých tržních podmínek je irskému právu vlastní, že uplatňování článku 25 bylo nedůsledné a že článek 25 přiznává nepřipustnou diskreční pravomoc. Článek 25 daňovému úřadu takovou diskreční pravomoc nepřiznává.
6. Šestý žalobní důvod, vycházející z tvrzení, že Komise nedodržela podstatné formální náležitosti
 - Komise v žádném okamžiku šetření zcela neobjasnila svou hypotézu státní podpory a v rozhodnutí jsou obsažena skutková zjištění, ke kterým Irsko nemělo možnost se kdykoli vyjádřit. Komise tím, že nepostupovala nestranně a v souladu se svou povinností řádné péče, porušila povinnost řádné správy.
7. Sedmý žalobní důvod, vycházející z tvrzení, že Komise nedodržela zásadu právní jistoty a zásadu legitimního očekávání
 - Komise tím, že se dovolávala údajných pravidel unijního práva, která dříve nikdy neoznámila, porušila zásadu právní jistoty a zásadu legitimního očekávání. Tato pravidla jsou nová a jejich působnost a dopad jsou zcela neurčitá. Komise poukazuje na dokumenty OBSE z roku 2010, které ovšem (i kdyby byly závazné) nebylo možné v letech 1991 a 2007 předvídat.
8. Osmý žalobní důvod, vycházející z nedostatku pravomoci Komise k přijetí napadeného rozhodnutí a z porušení článků 4 a 5 SEU, jakož i zásady daňové autonomie členských států, ze strany Komise
 - Komise nemá v rámci právní úpravy státních podpor pravomoc jednostranně nahradit způsob, jakým samotný členský stát vnímá zeměpisnou působnost a rozsah daňové pravomoci členského státu, svou vlastní představou o této působnosti a tomto rozsahu. Účelem pravidel v oblasti státních podpor je vypořádat se se zásahy států přiznávajícími selektivní zvýhodnění. Tato pravidla nemohou z povahy věci sloužit k nápravě nesouladu mezi daňovými režimy v globálním měřítku.
9. Devátý žalobní důvod, vycházející z tvrzení, že Komise zjevně porušila článek 296 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie
 - Komise tím, že vycházela z výrazně odlišných verzí skutkových okolností zároveň, že si sama protirečila v otázce pramene pravidla, které Irsko údajně porušilo, a že naznačila, že Irsko poskytlo podporu v souvislosti se zisky zdanitelnými v jiných jurisdikcích, zjevně porušila svou povinnost podat jasné a jednoznačné odůvodnění svého rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 29. listopadu 2016 – QC v. Evropská rada

(Věc T-834/16)

(2017/C 038/49)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobce: QC (Lesbos, Řecko) (zástupce: Ch. Ladis, advokát)

Žalovaná: Evropská rada

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil „prohlášení EU a Turecka“ ze dne 18. března 2016, zveřejněné téhož dne v tiskové zprávě 144/16,